

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281 i Nr 149, poz. 887, z 2012 poz. 567 oraz z 2013 r. poz. 153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LII/1517/2013 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru osiedla Radość po zachodniej stronie ul. Patriotów – część I*, w części dotyczącej ustaleń:

- rysunku planu, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, w części dotyczącej terenu położonego pomiędzy jednostką terenową d13.1 MNE a jednostkami terenowymi: 1KDZ ul. Przewodowa, 5KDZ ul. Mozaikowa, 66KDD ul. Ciekawa, 71KDD ul. Radoszycka, 72KDD ul. Lubuska, jako niezgodnego z art. 4 ust. 1, art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm., w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami <Dz. U. Nr 130, poz. 871>), zwanej dalej „*ustawą o p.z.p.*” oraz § 4 pkt 1 i § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.*”;
- rysunku planu, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, w części dotyczącej terenu położonego pomiędzy granicą terenu zamkniętego a wschodnią granicą obszaru objętego planem, stanowiącą „*oś wschodnią ulicy Patriotów*”, jako niezgodnego z art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.z.p. oraz § 4 pkt 1 i § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.;
- § 20 ust. 8 pkt 5 lit. a uchwały, w powiązaniu z załącznikiem graficznym, stanowiącym rysunek planu, jako naruszających art. 15 ust.1, w związku z § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.;
- § 4 ust. 17, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, § 8 ust. 2, § 10 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i ust. 7, § 13 ust. 1 pkt 1 i pkt 6, ust. 4 pkt 2, § 14 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3, ust. 3 pkt 7, ust. 4 pkt 6, ust. 5 pkt 2 i pkt 3 lit. b, ust. 6 pkt 4, ust. 7 pkt 2, ust. 8 pkt 3, § 21 ust. 60 pkt 1 lit. a uchwały, w zakresie sformułowania: „*(drog publicznych)*” oraz § 13 ust. 1 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „*(drogi publiczne) (KP) zalicza się do dróg publicznych klasy dojazdowej*”, w odniesieniu do „*ulic – alej pieszych (KP)*”, jako naruszających art. 2 ust. 1 i ust. 3, art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260), § 4 ust. 1, § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.), w związku z art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p.,
- rysunku planu, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały oraz § 3 ust. 1 pkt 23, pkt 24, pkt 25, § 13 ust. 3 pkt 5, ust. 6, § 21 ust. 1 pkt 5 lit. i, l, m, § 21 ust. 3 pkt 5 lit. h, § 21 ust. 4 pkt 5 lit. e, f, g uchwały, w części dotyczącej ustaleń planu w granicach terenu zamkniętego, jako naruszających art. 4 ust. 3, art. 14 ust. 6, ustawy o p.z.p., § 7 pkt 5 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., w związku z decyzją Nr 45 Ministra Infrastruktury z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie *ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych* (Dz. Urz. MI Nr 14, poz. 51 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Rada Miasta Stołecznego Warszawy na sesji w dniu 21 marca 2013 r. podjęła uchwałę Nr LII/1517/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru osiedla Radość po zachodniej stronie ul. Patriotów – część I. Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Art. 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

Ustawa o p.z.p., zgodnie z dyspozycją art. 1 ust. 1, określa m.in. zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczenia terenów na określone cele oraz ustalenia zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań.

Stosownie do ustaleń art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Zasady sporządzania planu miejscowego rozumiane jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy, dotyczące m.in. zawartych w akcie planistycznym ustaleń [vide Z. Niewiadomski (red.), Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 253], określa m.in. art. 15 ustawy o p.z.p.

Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p.

Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., wynika, że podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego, ustawodawca uregulował w art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., zgodnie z którym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta, sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium

oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem miejscowym. Tymczasem uchwalony plan miejscowy narusza zasady jego sporządzania, określone w ustawie o p.z.p.

Stosownie do ustaleń art. 4 ust. 1 ustawy o p.z.p. „ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego”. Jednocześnie zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.z.p. „W planie miejscowym określa się obowiązkowo: 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”.

Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza uchwały prowadzi do wniosku, że w planie (zarówno w części tekstowej, jak i graficznej) nie ustalono przeznaczenia terenu, który na rysunku planu usytuowany jest pomiędzy jednostką terenową d13.1 MNE a jednostkami terenowymi: 1KDZ ul. Przewodowa, 5KDZ ul. Mozaikowa, 66KDD ul. Ciekawa, 71KDD ul. Radoszycka, 72KDD ul. Lubuska. Na rysunku planu teren ten nie posiada symbolu oznaczającego jego przeznaczenie.

Jednocześnie z rysunku planu wynika, że na powyższym terenie, wprowadzone zostały obowiązujące oznaczenia graficzne, o których mowa w § 3 ust. 1 uchwały, tj.: nieprzekraczalne linie zabudowy (§ 3 ust. 1 pkt 8), pierzeje eksponowane lub usługowe przy miejscach i przestrzeniach publicznych (§ 3 ust. 1 pkt 17), projektowane szpalery drzew w ulicach (§ 3 ust. 1 pkt 20), czy też wymiarowanie linii (§ 3 ust. 1 pkt 25). Oznaczenia te nie mogą jednak występować samoistnie bez określonego przeznaczenia terenu. W tym stanie, stwierdzić należy, iż doszło również do naruszenia § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., zgodnie z którym, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

Skoro zatem wolą ustawodawcy było, by podstawowym celem planu miejscowego było jednoznaczne określenie przeznaczenia terenu (art. 4 ust. 1 ustawy o p.z.p.), zaś sam teren określający owo przeznaczenie lub odmienny sposób zagospodarowania, winien być określony za pomocą linii rozgraniczającej (art. 15 ust. 2 pkt 1), to w związku z brakiem ustalenia przeznaczenia terenu, o którym mowa powyżej, Rada m.st. Warszawy podejmując uchwałę, naruszyła wskazane przepisy ustawy o p.z.p. oraz rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.

Przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały, doszło również do powstania innych ewidentnych sprzeczności pomiędzy zapisami części tekstowej z częścią graficzną, co stanowi o naruszeniu art. 15 ust. 1 oraz § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p. Organ nadzoru podkreśla, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym urządzeniem planistycznym, za pomocą którego w sposób wiążący ustala się przeznaczenie terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określa sposoby ich zagospodarowania i zabudowy (art. 14 ust. 1 ustawy o p.z.p.). Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego (art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p.), a jego ustalenia kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 6 ust. 1 ustawy o p.z.p.). Wiążą one zatem zarówno podmioty władzy, w tym organy administracji publicznej, jak i podmioty pozostające poza strukturą tej władzy, tj. jednostki i ich organizacje (orzeczenie SN z dnia 22 lutego 2001 r., Sygn. akt III RN 203/00, OSNP 2001, nr 20, poz. 606). Organ nadzoru dokonał analizy wskazanych powyżej rozbieżności, biorąc również pod uwagę fakt, że jego zdaniem, nieco inaczej kształtuje się normatywność części tekstowej, a nieco inaczej - części graficznej rzeźzonego planu, będącej jego integralnym elementem (art. 14 ust. 2 i art. 20 ust. 1 *in fine* ustawy o p.z.p.). Wspomniana część graficzna stanowi bowiem wyjaśnienie (uzupełnienie) części tekstowej. Oznacza to, że powstałe w ten sposób nieścisłości mogą w praktyce uniemożliwić zastosowanie tego planu w praktyce.

Ponieważ miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, oznacza to między innymi, że do wykładni planu należy stosować metody właściwe

dla wykładni aktów normatywnych, co powoduje, że zapisy szczegółowe obowiązującego planu mają znaczenie pierwszorzędne i to one winny decydować o wykładni i m.in. kontroli decyzji o pozwoleniu na budowę z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (*quod vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1916/08, LEX nr 574407, Centralna Baza Orzeczeń NSA). Biorąc pod uwagę powyższe, niezbędnym jest stwierdzenie nieważności uchwały w części dotyczącej ustaleń § 20 ust. 8 pkt 5 lit. a uchwały, w którym ustalono obsługę komunikacyjną terenu d13.1 MNE „*od strony ulic: 1KDZ Przewodowej, 66KDD Ciekawej, 71KDD Radoszyckiej, 72KDD Lubuskiej*”, bowiem w związku z brakiem określenia przeznaczenia terenu, o którym w tiret pierwsze petitum niniejszego rozstrzygnięcia i stwierdzeniem nieważności uchwały w tym zakresie, teren oznaczony symbolem d13.1 MNE nie ma w ogóle dostępu do drogi publicznej.

Naruszenie art. 4 ust. 1, art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.z.p. oraz § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., nastąpiło również w związku z brakiem ustalenia przeznaczenia terenu dla obszaru położonego pomiędzy granicą terenu zamkniętego a wschodnią granicą obszaru objętego planem, stanowiącą „*oś wschodnią ulicy Patriotów*”. W tej sytuacji niezbędnym jest więc stwierdzenie nieważności ustaleń tej części planu miejscowego, w odniesieniu do której nie określono przeznaczenia terenu.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Przepisami odrębnymi odnoszącymi się do obszaru objętego planem, są m.in. przepisy ustawy o drogach publicznych oraz rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Zgodnie z ustaleniami § 4 ust. 17 uchwały, tereny oznaczone symbolem KP, przeznaczone zostały pod ulice – aleje piesze (drogi publiczne). W § 13 ust. 1 pkt 4 uchwały ustalono, że „*wyznaczone w planie ulice – aleje piesze (drogi publiczne) (KP) zalicza się do dróg publicznych klasy dojazdowej lub dojazdów, z organizacją ruchu dopuszczającą priorytetowo ruch pieszy oraz rowerowy oraz wyjątkowo dopuszczającą ruch kołowy, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi*”.

Ustalenia uchwały, dotyczące zakwalifikowania terenów „*alej pieszych*” (KP) do dróg publicznych klasy dojazdowej, naruszają przepisy ustawy o drogach publicznych, rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p. (w części dotyczącej zgodności planu miejscowego z przepisami odrębnymi). Drogą publiczną, zgodnie z art. 1 ustawy o drogach publicznych, jest droga zaliczona na podstawie ww. ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, drogi te ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na kategorie: krajowa, wojewódzka, powiatowa i gminna. Jednocześnie drogi publiczne ze względów funkcjonalno – technicznych dzielą się na klasy określone w warunkach technicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.).

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, w celu określenia wymagań technicznych i użytkowych wprowadzone zostały następujące klasy dróg: autostrada (A), ekspresowa (S), główna ruchu przyspieszonego (GP), główna (G), zbiorcza (Z), lokalna (L) i dojazdowa (D). W świetle art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych „*Drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi*”.

Ustawa o drogach publicznych oraz rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, nie zawierają przepisów dotyczących określenia klasy drogi publicznej dla „alej pieszych”. W tej sytuacji uznać należy,

iż teren 1KP, jako nie zaliczony do żadnej z kategorii dróg publicznych, jest drogą wewnętrzną. Drogi wewnętrzne nie mogą być jednocześnie drogami publicznymi. Tereny „*alej pieszych*” (KP), zostały niewłaściwie zaliczone w uchwale do „*dróg publicznych klasy dojazdowej*”.

Jednocześnie należy wskazać, że dla terenów przeznaczonych pod „*ulice (drogi publiczne)*”, przyjęty został w § 4 ust. 15 uchwały, symbol KD, a zgodnie z ustaleniami szczegółowymi, drogi publiczne klasy dojazdowej oznaczone zostały symbolem KDD, nie zaś symbolem KP.

Z legendy zamieszczonej na rysunku planu wynika, że symbol KP opisany jako „*tereny alej pieszych*”, nie został przypisany do terenów dróg publicznych, bowiem zgodnie z przyjętą w legendzie rysunku planu klasyfikacją, do dróg publicznych należą jedynie drogi oznaczone symbolami: KDG – ulice główne, KDZ – ulice zbiorcze, KDL – ulice lokalne, KDD – ulice dojazdowe.

Również w świetle przepisów ustawy o drogach publicznych (art. 2 ust. 3) oraz rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (§ 4 ust. 1), tereny komunikacji pieszej, nie są klasyfikowane jako drogi publiczne. W związku z powyższym, ustalenie w uchwale terenu „*alej pieszych*”, jako dróg publicznych klasy dojazdowej, nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

W granicach obszaru objętego planem znajdują się tereny zamknięte. W art. 2 pkt 11 ustawa o p.z.p. określa, że przez „*teren zamknięty*” należy rozumieć „*teren zamknięty, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287)*”. Zgodnie z art. 2 pkt 9 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, przez „*tereny zamknięte*” należy rozumieć „*tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych*”.

Zgodnie z decyzją Nr 45 Ministra Infrastruktury w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych, za tereny zamknięte, zastrzeżone ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, uznano tereny, na których usytuowane są linie kolejowe, określone w załącznikach do decyzji. Wg załącznika – Tom VII, Województwo mazowieckie, lp. 795 ÷ 801), na terenie Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, za tereny zamknięte uznano m.in. tereny działek: nr ew. 15/2 i 48 z obrębu 3-12-03, nr ew. 33/2 z obrębu 3-12-15, nr ew. 51/1 z obrębu 3-12-23, nr ew. 24/2 z obrębu 3-12-31, nr ew. 2/2 z obrębu 3-12-40, nr ew. 2 z obrębu 3-12-50. Teren zamknięty obejmujący ww. działki, oznaczony został na rysunku planu za pomocą odrębnego oznaczenia graficznego.

Stosownie do ustaleń art. 14 ust. 6 ustawy o p.z.p. „*Planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych*”. Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy o p.z.p. „*W odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy*.” Zgodnie z wymogiem § 7 pkt 5 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., projekt rysunku planu powinien zawierać tylko „*granice terenów zamkniętych oraz granice ich stref ochronnych*”.

Natomiast z przeprowadzonej przez organ nadzoru analizy uchwały wynika, że w granicach terenu zamkniętego wprowadzone zostały na rysunku planu obowiązujące oznaczenia graficzne ustaleń planu, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 23, pkt 24 i pkt 25 uchwały, tj. oznaczenia: „*skrzyżowań bezkolizyjnych z przejazdem przez linię kolejową (proponowane w tunelu)*”, „*bezkolizyjnych przejść pieszych (proponowane w tunelu)*” i „*wymiarowanie linii*”.

Ponadto z rysunku planu wynika, że w granicach terenu zamkniętego znajduje się część terenu 1KDG ul. Patriotów. Wskazują również na to ustalenia § 21 ust. 1 pkt 5 uchwały, dotyczące terenu 1KDG, w brzmieniu: „*szerokość w liniach rozgraniczających: 26 m ÷ 42 m*”. Na rysunku planu nie ustalono północno – wschodniej linii rozgraniczającej terenu 1KDG. Natomiast z ustalonej w tekście uchwały, szerokości w liniach rozgraniczających terenu 1KDG, wynika,

że północno – wschodnia linia rozgraniczająca tego terenu, znajduje się w granicach terenu zamkniętego.

Także w tekście uchwały zawarto ustalenia odnoszące się do terenu zamkniętego, w brzmieniu:

- „Ustala się podstawowy układ komunikacji pieszej na terenie objętym opracowaniem, w skład którego wchodzi: (...) 5) „bezkolizyjne przejścia piesze (proponowane w tunelu) przez ul. Patriotów 1KDG, tory kolejowe i ul. Patriotów 3KDZ oraz prowadzące na perony stacji kolejowej Warszawa – Radość, zgodnie z rysunkiem planu” – § 13 ust. 3 pkt 5 uchwały;
- „Ustala się docelową likwidację istniejącego kolizyjnego przejazdu w rejonie ulic Izbickiej i Panny Wodnej przez tory kolejowe (w poziomie terenu) i ustala się realizację bezkolizyjnego przejazdu drogowego (proponowany w tunelu) i bezkolizyjnego przejścia pieszo – rowerowego przez linię kolejową i przez ul. Patriotów 1KDG, 3KDZ (proponowane w tunelu)” – § 13 ust. 6 uchwały;
- „ustala się realizację skrzyżowania bezkolizyjnego (z ul. Panny Wodnej 2KDZ) z przejazdem przez linię kolejową (proponowane w tunelu), zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 1 pkt 5 lit. i uchwały;
- „ustala się realizację bezkolizyjnych przejść dla pieszych (proponowane w tunelu) przez ul. Patriotów 1KDG i tory kolejowe na przedłużeniu ulic: Panny Wodnej 2KDZ oraz ul. Rusałki 7KDL, zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 1 pkt 5 lit. l uchwały;
- „ustala się realizację bezkolizyjnych dojazdów (przejść) dla pieszych (proponowane w tunelu) do peronów stacji kolejowej Warszawa Radość (przez ul. Patriotów 1KDG i tory kolejowe, zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 1 pkt 5 lit. m uchwały;
- „ustala się realizację skrzyżowania bezkolizyjnego (z ul. Patriotów 1KDG) z przejazdem przez linię kolejową (proponowane w tunelu), zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 3 pkt 5 lit. h uchwały;
- „ustala się realizację bezkolizyjnych przejść dla pieszych (proponowane w tunelu) przez ul. Patriotów 3KDZ i tory kolejowe na przedłużeniu ulic: Panny Wodnej 2KDZ oraz ul. Rusałki 7KDL, zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 4 pkt 5 lit. e uchwały;
- „ustala się realizację bezkolizyjnych dojazdów (przejść) dla pieszych (proponowane w tunelu) do peronów stacji kolejowej Warszawa – Radość (przez ul. Patriotów 3KDZ i tory kolejowe, zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 4 pkt 5 lit. f uchwały;
- „ustala się realizację skrzyżowania bezkolizyjnego (z ul. Panny Wodnej 2KDZ i Izbicką) z przejazdem przez linię kolejową (proponowane w tunelu), zgodnie z rysunkiem planu” – § 21 ust. 4 pkt 5 lit. g uchwały.

Poprzez zawarcie w planie (w tekście uchwały, jak i na rysunku planu), ustaleń dla terenu zamkniętego, doszło do naruszenia przepisów art. 4 ust. 3, art. 14 ust. 6 ustawy o p.z.p. oraz § 7 pkt 5 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., w związku z decyzją Nr 45 Ministra Infrastruktury w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

Do zawarcia w planie miejscowym ustaleń w odniesieniu do terenów zamkniętych, ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu, upoważniają przepisy ustawy o p.z.p. jedynie dla procedur wszczętych z dniem 21.10.2010 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zmieniającej przepisy ustawy o p.z.p. w ww. zakresie. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy zmieniającej „Do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało

zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe". W przedmiotowej sprawie przepisy zmienionej ustawy o p.z.p. nie mają zatem zastosowania.

Poprzez podjęcie omawianej uchwały doszło do naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., dającego podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały na mocy art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, we wskazanym wyżej zakresie.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr LII/1517/2013 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru osiedla Radość po zachodniej stronie ul. Patriotów – część I, w zakresie ustaleń:

- rysunku planu stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, w części dotyczącej terenu położonego pomiędzy jednostką terenową d13.1 MNE a jednostkami terenowymi: 1KDZ ul. Przewodowa, 5KDZ ul. Mozaikowa, 66KDD ul. Ciekawa, 71KDD ul. Radoszycka, 72KDD ul. Lubuska;
- rysunku planu stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, w części dotyczącej terenu położonego pomiędzy granicą terenu zamkniętego a wschodnią granicą obszaru objętego planem, stanowiącą „oś wschodnią ulicy Patriotów”;
- § 20 ust. 8 pkt 5 lit. a uchwały;
- § 4 ust. 17, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, § 8 ust. 2, § 10 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i ust. 7, § 13 ust. 1 pkt 1 i pkt 6, ust. 4 pkt 2, § 14 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3, ust. 3 pkt 7, ust. 4 pkt 6, ust. 5 pkt 2 i pkt 3 lit. b, ust. 6 pkt 4, ust. 7 pkt 2, ust. 8 pkt 3, § 21 ust. 60 pkt 1 lit. a uchwały, w zakresie sformułowania: „(drog publicznych)” oraz § 13 ust. 1 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „(drogi publiczne) (KP) zalicza się do dróg publicznych klasy dojazdowej”, w odniesieniu do „ulic – alej pieszych (KP)”;
- rysunku planu stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały oraz § 3 ust. 1 pkt 23, pkt 24, pkt 25, § 13 ust. 3 pkt 5, ust. 6, § 21 ust. 1 pkt 5 lit. i, l, m, § 21 ust. 3 pkt 5 lit. h, § 21 ust. 4 pkt 5 lit. e, f, g uchwały, w części dotyczącej ustaleń planu w granicach terenu zamkniętego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje wstrzymaniem jego wykonania w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Miastu, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI
WZ.

 Wojewoda Mazowiecki
Wicewojewoda Mazowiecki WZ. Dariusz Piątek
Wicewojewoda Mazowiecki